Dosarul nr. 4-129/25; PIGD: 4-24121135-24-4-23072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 decembrie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni - sediul central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierul: Anton Platon
Cu participarea:
Agentului constatator - Gogu Sergiu
În lipsa:
Persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie - Sîrbul Andrei

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza contravenţională în privinţa lui *Sîrbul Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. ***** r. Dubăsari, primar al s. *****, r. Dubăsari*, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 48[1] alin. (7) Cod contravenţional

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Examinarea cauzei contravenţionale s-a desfăşurat în primă instanţă în perioada 25.10.2024–20.02.2025, în apel în perioada 14.03.2025–08.07.2025, cu remiterea cauzei spre rejudecare, iar ulterior, în procedura rejudecării, în faţa instanţei de fond, în perioada 23.07.2025–16.12.2025.

Procedura de citare a părţilor a fost respectată.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

1. Circumstanţele constatate în judecarea cauzei:

Sîrbul Andrei, în calitate de primar al s. *****, r. Dubăsari, a fost învinuit în aceia că, la data de 11.09.2024, ora 16:00, în s. *****, r. Dubăsari, în biroul primarului din Primăria comunei *****, a desfăşurat o şedinţă cu reprezentanţii partidului politic ”Şor”, în biroul de serviciu, prin ce a utilizat ilicit resursele administrative în perioada electorală, cu încălcarea art. 14, 15, 16 p.3 li. e) din Codul electoral.

Astfel, lui *Sîrbul Andrei* la data de 24.10.2024 i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. *****, incriminându-i-se comiterea contravenţiei prevăzute de art. 48[1] alin. (7) Cod contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 20.02.2025, instanţa a hotărât a declara nul procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. ***** din 24.10.2024,

pornit în privinţa lui *Sîrbul Andrei* în baza art. 48[1] alin. (7) Cod contravenţional. Astfel, procesul contravenţional în privinţa lui *Sîrbul Andrei* a fost încetat, cu repunerea în drepturi a persoanei (f.d.53-55).

Cu decizia respectivă, agentul constatator Sergiu Gogu nu a fost de acord, respectiv a contestat-o cu recurs.

Prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 08.07.2025, a fost admis recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Dubăsari.

A fost casată integral hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 20 februarie 2025, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanţă, de către un alt complet de judecată (f.d.68-75).

Respectiv, în data de 23 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, în procedura judecătorului Romina Ţurcan a fost repartizată respectiva cauză contravenţională.

În cadrul şedinţei de judecată, agentul constatator a indicat faptul că, la data de 11 septembrie 2024, a fost efectuat un apel la serviciul 112, precum că primarul comunei *****, *Sîrbul Andrei*, face adunare cu reprezentanţii partidului politic ŞOR în incinta Primăriei comunei *****, r. Dubăsari. Atunci, imediat s-au deplasat la faţa locului şi acolo au stabilit că afară era un automobil de model „*****”, cu nr. de înmatriculare *****, cu care, la vederea poliţiei, a plecat reprezentantul blocului politic „Victoria”, Reghina Apostolova. Când au intrat în sediul Primăriei *****, biroul primarului era cu uşa deschisă şi în el se aflau multe persoane, şi anume: *****, ***** şi *****, locuitori ai or. Dubăsari; *****, *****, *****, ***** *****, *****, *****, *****, ***** şi *****, locuitori ai s. *****, r. Dubăsari. Ulterior, s-a stabilit că scopul acestei întâlniri era agitaţia electorală şi anume unde şi ce trebuia să comunice şi ce trebuie să facă la referendumul republican. Însă, datorită faptului că au intervenit reprezentanţii organelor de poliţie, întrunirea s-a întrerupt şi toţi au plecat în grabă. Tot atunci, dânsul s-a apropiat de primarul *Sîrbul Andrei*, pentru a discuta cu el, la care dumnealui i-a spus să plece, pentru că ei întrerup şedinţa şi că poliţia nu are ce căuta în biroul lui; fiind biroul Primăriei, unde el poate face ce vrea. Astfel, după acumularea tuturor probelor, s-a stabilit că *Sîrbul Andrei* a utilizat ilegal sursele administrative în timpul campaniei electorale, făcând o adunare pentru care nu a fost depusă o cerere de solicitare din partea partidului. Întrucât *Sîrbul Andrei* nu s-a prezentat la examinarea cazului, acestuia i-au fost înmânate citaţii; cu toate acestea, nu s-a prezentat ulterior şi nu a depus declaraţii. De aceea, i s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie în baza art. 48[1] alin. (7) Cod contravenţional pe faptul încălcării legislaţiei privind gestionarea mijloacelor financiare ale partidelor politice, fondurilor electorale şi ale grupurilor de iniţiativă, şi anume utilizarea ilicită a resurselor administrative, inclusiv favorizarea sau consimţirea ilegală a resurselor respective în perioadă electorală. Copia procesului-verbal i-a fost expediată prin poştă, iar procesul-verbal a fost transmis, în conformitate cu art. 395 alin. (1), spre examinare instanţei de judecată.

La întrebările instanţei, agentul constatator a comunicat că, resursele administrative care au fost folosite îl constituie biroul primăriei, care, la rândul său, reprezintă o resursă administrativă,

iar *Sîrbul Andrei*, dacă depunea o cerere din partea partidului ca să-i fie oferită o sală pentru a face o şedinţă şi dacă primarul accepta cererea dată şi îi oferea posibilitatea, atunci nu urma a fi constatată nici o încălcare, însă dumnealui a spus că el are calitatea de primar şi face ce doreşte, fără a fi sesizat printr-o cerere prealabilă. După câte au aflat mai apoi, *Sîrbul Andrei* a dorit să facă acea adunare în secret, dar au fost oameni care au telefonat la serviciul 112 şi au comunicat despre aceasta. Persoanele pe care le-a numit mai sus, care au fost prezente în acea zi, o parte din ele au fost audiate, iar o parte nu au dorit să dea careva declaraţii. Din câte îşi aminteşte, ***** a comunicat despre faptul că aceasta a fost o întrunire, dar mai multe persoane au comunicat că doar treceau pe acolo, or fiind din comuna *****, au comunicat că, la momentul dat, era o întrecere şi au intrat să vadă ce se întâmplă, însă ele erau din alte localităţi. *Sîrbul Andrei*, la examinarea cauzei, a fost invitat şi verbal şi i-au fost expediate şi citaţii; însă dumnealui nu a reacţionat şi, la fel, la moment are o procedură pornită în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional şi, la fel, fiindu-i expediată citaţie, ultimul refuză să se prezinte. Martorul asistent *****, care a semnat procesul-verbal, este un locuitor din satul *****, dumnealui este o persoană terţă, nu este un angajat al Inspectoratului. Când *Sîrbul Andrei* nu s-a prezentat, ei au decis să invite un martor şi au indicat toate datele acestuia, iar ultimul a semnat şi procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în lipsa făptuitorului.

La întrebările instanţei, agentul constatator a comunicat faptul că, la 11 septembrie 2024 era perioada electorală: alegerile prezidenţiale şi referendumul naţional. Procesul-verbal cu privire la contravenţie, atunci când a fost expediat în instanţa de judecată, era întreg. În prima şedinţă de judecată, judecătorul Nicolae Chirilov la fel a întrebat ce s-a întâmplat cu procesul-verbal, iar dânsul atunci prima dată a văzut că procesul-verbal fiind rupt, a fost lipit. Atunci judecătorul a chemat o doamnă din cancelaria Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, şi dumneaei a spus că, atunci când scanau materialele, s-a întâmplat un incident. Pozele la faţa locului le-a făcut dânsul personal. Persoanele de la faţa locului a depistat că făceau parte dintr-un partid, pentru că ele au mai fost observate şi anterior, atunci ei foarte des organizau întâlniri. După acest caz deja, *Sîrbul Andrei* făcea respectivele întâlniri în oraşul Dubăsari, unde deja poliţia nu mai are acces, însă poliţia mai dispune de angajaţi pe civil care au identificat acele persoane şi la o parte dintre ei le-au fost întocmite şi procese-verbale în baza art. 47^1 Cod contravenţional. *Sîrbul Andrei* categoric a refuzat să dea careva explicaţii; chiar este înscris la materialele cauzei unde dumnealui are pretenţii faţă de Inspectoratul de Poliţie Dubăsari, pentru că angajaţii inspectoratului au intrat şi au întrerupt şedinţa. Acele pretenţii au fost pur şi simplu înregistrate pe parcursul cauzei, nu au fost examinate separat ca o plângere împotriva colaboratorilor de poliţie.

A ţinut să menţioneze că nu poliţia a fost cea care a deschis uşa, or ei atunci când au ajuns la faţa locului, uşa deja era deschisă şi careva persoane deja erau şi pe coridor. *Sîrbul Andrei*, la faţa locului a comunicat că nu trebuie să depună nicio cerere, pentru că el este primar şi face ce doreşte el. Ei nu au făcut vreo interpelare oficială către primărie pentru a primi un răspuns dacă a fost sau nu înregistrată vreo cerere cu privire la organizarea întrunirii. În perioada electorală, se duce o comunicare cu lucrătorii primăriei şi, dacă dumnealor au o cerere ca să se desfăşoare o

întâlnire sau să se amplaseze un cort, organelor de poliţie li se fac copii şi se dau la mână, astfel ei cunosc din timp, pentru a menţine ordinea publică şi a evita orice conflicte, iar în cazul dat, dânşii nu au fost anunţaţi precum că vor avea loc careva întruniri.

În dezbateri, agentul constatator a indicat că susţine procesul verbal întocmit, iar chestiunea privind pedeapsa care urmează a fi aplicată făptuitorului, o lasă la discreţia instanţei de judecată.

În cadrul şedinţei de judecată, *Sîrbul Andrei* fiind înştiinţat legal cu privire la data şi ora examinării cauzei, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezenţei sale şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel în temeiul prevederilor art. 455 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei contravenţionale în lipsa sa.

2.Probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a unor probe.

Audiind poziţia agentului constatator, examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate la materialele dosarului în raport cu cadrul legal în vigoare, instanţa de judecată constată următoarele.

Ab initio, instanţa de judecată reţine că, potrivit art. 400 alin. (1) Cod contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. (…) art.48[1] alin.(7), (…), *se constată şi se examinează de către poliţie.* Totodată, art.395 la alin. (1) pct.1 lit. c) Cod contravenţional, statuează că, instanţa judecă: toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează:

- privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate;
- privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii;
- privarea de dreptul special;
- munca neremunerată în folosul comunităţii;
- arestul contravenţional.

Consultând sancţiunea prevăzută la art. 48[1] alin. (8) Cod contravenţional, aplicabilă cauzei deduse judecăţii, instanţa constată că aceasta prevede, pe lângă amendă în mărime de la 90 la 300 de unităţi convenţionale, şi sancţiunea complementară a privării de dreptul de a deţine anumite funcţii sau de a desfăşura anumite activităţi pe un termen de la 3 luni la un an, sancţiune care, prin natura sa, poate fi aplicată exclusiv de instanţa de judecată.

În acelaşi timp, potrivit art. 443 alin. (9) Cod contravenţional, partea rezolutivă a procesului-verbal urmează să cuprindă decizia de remitere a cauzei în instanţa de judecată, cu recomandarea, în toate cazurile, dacă se consideră necesar, privind sancţionarea sau încetarea procesului contravenţional, indicându-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată. Din examinarea recomandării inserate de agentul constatator în partea rezolutivă a procesului-verbal, instanţa reţine că acesta a indicat aplicarea sancţiunii amenzii.

Conform art. 35 alin. (1) şi (3) Cod contravenţional, privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate constă în interzicerea temporară persoanei fizice de a desfăşura o anumită activitate. Sancţiunea privării de dreptul de a desfăşura o anumită activitate poate fi aplicată în

cazul în care activitatea a fost folosită la săvîrşirea contravenţiei sau în cazul în care contravenţia reprezintă o încălcare a regulilor de desfăşurare a acestei activităţi.

Privarea de dreptul de a desfăşura anumită activitate sau privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii poate fi aplicată de instanţa de judecată pentru un termen de la 3 luni la un an. Această sancţiune se aplică în cazurile în care, ţinând cont de caracterul contravenţiilor comise de persoana vinovată, legea declară ca fiind inadmisibilă desfăşurarea unei anumite activităţi sau deţinerea unei anumite funcţii de către aceasta.

Totodată, potrivit art. 399 alin. (1) Cod contravenţional, cauza contravenţională se soluţionează de agentul constatator în a cărui rază teritorială a fost săvârşită contravenţia, acesta putând aplica sancţiunile prevăzute în partea specială a cărţii întâi în limitele competenţei şi numai în exerciţiul funcţiunii.

În urma coroborării dispoziţiilor legale menţionate, instanţa reţine că, deşi art. 400 alin. (1) Cod contravenţional consacră competenţa generală a organelor de poliţie de a constata şi examina contravenţiile prevăzute la art. 48^1 alin. (7), această competenţă este limitată de natura sancţiunii ce poate fi aplicată. Or, în condiţiile în care sancţiunea prevăzută de art. 48^1 alin. (8) Cod contravenţional include, pe lângă amendă, şi privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii sau de a desfăşura anumite activităţi, sancţiune care excedează competenţei agentului constatator, competenţa de examinare şi soluţionare a cauzei revine instanţei de judecată, în temeiul art. 395 alin. (1) pct. 1 lit. c) Cod contravenţional.

În acest context, instanţa subliniază că recomandarea agentului constatator privind aplicarea amenzii, inserată în partea rezolutivă a procesului-verbal, are caracter orientativ şi nu este de natură să limiteze competenţa instanţei sau să restrângă plenitudinea de jurisdicţie a acesteia. Prin urmare, odată ce cauza contravenţională a fost remisă şi instanţa a fost legal învestită cu examinarea ei, aceasta este obligată să se pronunţe asupra cauzei în fond, în limitele competenţei stabilite de lege.

Stabilind competenţa de examinare a cauzei, instanţa procedează la analiza acesteia în fond şi reţine că, potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În continuare, se reţine la cază, că potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

În conformitate cu art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsidiu, instanţa notează că, în jurisprudenţa sa Curtea Constituţională a Republicii Moldova a reiterat că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, îşi găseşte corespondenţa în dispoziţiile articolului 6§1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 20 din Constituţie are acelaşi câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenţie (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 28).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO) a constatat că sfera definită ca „contravenţională" în sistemul de drept al Rusiei şi în alte sisteme similare cuprinde anumite infracţiuni care au o conotaţie penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul şi procedura penală (a se vedea cauza Sergey Zolotukhin c. Federaţiei Ruse nr. 14939/03, § 54, 10 Februarie 2009, Menesheva c. Rusiei, nr. 59261/00, § 96, ECHR 2006...; Galstyan c. Armeniei, nr. 26986/03, § 57, 15 noiembrie 2007 şi Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, §§ 32-35, 1 februarie 2005).

Astfel, învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (a se vedea Hotărîrea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § 51).

În sensul jurisprudenţei CtEDO (Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79), rechizitoriul (procesul-verbal cu privirea la contravenţie în procesul contravenţional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravenţional) şi din momentul elaborării acestuia inculpaţii (persoanele în privinţa cărora a fost pornit proces contravenţional) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravenţional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator).

În jurisprudenţa sa (Hotărârea Adrian Constantin vs. România din 12 aprilie 2011), CtEDO a statuat următoarele: *„[...] 18. Curtea reaminteşte că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispoziţiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării „acuzaţiei" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înştiinţată în scris cu privire la temeiul legal şi factual al acuzaţiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi încadrarea juridică a faptelor, şi aceasta în mod detaliat [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), nr. 25444/94, pct. 51, CEDO 1999-II]. 19. Sfera de aplicare a acestei dispoziţii trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din convenţie. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui acuzat, şi deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa o poate reţine împotriva sa, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii. Dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura şi cauza acuzaţiei care i se aduce. În*

sfârşit, există o legătură între lit. a) şi b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (Pélissier şi Sassi, citată anterior, pct. 52-54)"

Ţinând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile şi în sfera definită „contravenţională" în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanţa notează că procesul-verbal cu privire la contravenţie are o importanţă deosebită în procesul contravenţional, fiind actul prin care persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional i se aduce la cunoştinţă în mod oficial aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc şi încadrarea juridică a faptei sale.

În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constatator în procesul contravenţional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capeau contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 şi este obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Instanţa constată că, reieşind din practica CtEDO şi a normele legale naţionale, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenţii, este echivalentă cu o acuzaţie în materie penală şi, din acest motiv, în procesul contravenţional persoanei urmează ai fi respectate toate garanţiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil.

Faptul dat impune inclusiv obligaţia părţii acuzării (în prezenta cauză a agentului constatator) de a confirma prin probe pertinente şi concludente toate circumstanţele importante pentru calificarea faptei reţinute ca fiind comisă de persoana în a cărei privinţă a fost pornit un proces contravenţional.

Instanţa de judecată menţionează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravenţional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În acord cu prevederile art.10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art.440 alin. (1) din Codul contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale* înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind

examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit alin. (1) al art.442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

După cum rezultă din procesul-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a reţinut că numitul *Sîrbul Andrei*, în calitate de primar al s. *****, r. Dubăsari, la data de 11.09.2024, ora 16:00, aflându-se în s. *****, r. Dubăsari, în biroul primarului din cadrul Primăriei comunei *****, a desfăşurat o şedinţă cu reprezentanţii partidului politic „Şor”, în biroul de serviciu, prin care ar fi utilizat ilicit resursele administrative în perioada electorală, cu încălcarea art. 14, 15 şi 16 pct. 3 lit. e) din Codul electoral, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional.

Instanţa notează că, în conformitate cu art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional, constituie componenţă de contravenţie: *Utilizarea ilicită de resurse administrative, inclusiv favorizarea sau consimţirea la utilizarea ilegală a resurselor administrative, în perioadele electorale, dacă aceasta nu constituie infracţiune.*

Din punct de vedere juridic, această contravenţie protejează relaţiile sociale privind desfăşurarea corectă, liberă şi echitabilă a proceselor electorale, având drept scop prevenirea obţinerii unor avantaje electorale nejustificate prin folosirea resurselor publice.

Sub aspectul laturii obiective, fapta contravenţională se manifestă printr-o acţiune sau inacţiune concretă constând în utilizarea efectivă a unei resurse administrative ori în favorizarea sau consimţirea la utilizarea acesteia, într-un mod nepermis de lege, în perioada electorală şi în scop electoral. Pentru existenţa contravenţiei nu este suficientă simpla folosire a unei resurse publice, ci este necesar ca utilizarea să fie ilicită, să existe o legătură directă cu procesul electoral şi să fie urmărit sau acceptat obţinerea unui avantaj electoral, fie şi potenţial. Lipsa identificării resursei administrative concrete, a modului de utilizare şi a scopului electoral al acţiunii exclude întrunirea elementului material al contravenţiei.

În ceea ce priveşte latura subiectivă, contravenţia prevăzută de art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional este una intenţionată, fiind săvârşită doar cu vinovăţie sub forma intenţiei directe sau indirecte. Astfel, persoana trebuie să conştientizeze caracterul ilicit al utilizării resurselor administrative şi să urmărească ori să accepte obţinerea unui avantaj electoral. În lipsa probării intenţiei şi a scopului electoral, nu poate fi reţinută existenţa vinovăţiei necesare pentru angajarea răspunderii contravenţionale.

Subiectul activ al contravenţiei este unul special, putând fi doar persoana care, prin funcţia deţinută, are acces, control sau posibilitatea de a dispune de resurse administrative, respectiv demnitarii publici, funcţionarii publici sau alte persoane cu funcţii de răspundere. Subiectul

pasiv este interesul public, respectiv ordinea constituţională a procesului electoral şi egalitatea de şanse între concurenţii electorali.

În fine, caracterul subsidiar al normei, exprimat prin sintagma „dacă aceasta nu constituie infracţiune”, presupune că răspunderea contravenţională intervine doar în măsura în care fapta nu întruneşte elementele unei infracţiuni, iar toate elementele componenţei contravenţiei trebuie întrunite cumulativ. Or, neîndeplinirea oricăruia dintre aceste elemente conduce la concluzia inexistenţei faptei contravenţionale.

În accepţiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

În conformitate cu art.425 alin. (3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În acest context, instanţa notează că, în conformitate cu art. 425 alin. (1) şi alin. (2) Cod contravenţional, pobele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Conform alin. (5) al articolului enunţat supra, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Pentru a susţine învinuirea incriminată lui Sîrbul Andrei pe caz, agentul constatator a administrat cu titlu de probatoriu un şir de mijloace materiale de probă, care au fost supuse cercetării în cadrul şedinţei de judecată, nemijlocit şi în contradictoriu, şi anume:

-procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. ***** din 24.10.2024, întocmit în privinţa lui *Sîrbul Andrei* în baza art. 48[1] alin. (7) Cod contravenţional (f.d.4);

-informaţia telefonică din 11.09.2024, ora 16:40, potrivit căreia, de la DZC 112, dispecer Fundureanu, a parvenit comunicarea precum că la data de 11.09.2025, orele 16:35, serviciul 112 a fost sesizat de cet. ***** locuitor al s. *****, r. Dubăsari, care a comunicat că la moment,

primarul localităţii cet. *Sîrbul Andrei,* a.n.1982, face adunare cu reprezentanţii partidului politic ŞOR, la faţa locului fiind dislocaţi S. Gogu şi A. Doga (f.d.5);

-planşa fotografică cu aspectul unei încăperi, unde se observă mai multe persoane, marea majoritate de gen feminin, unele stând la masa, iar altele în picioare (f.d.7);

-procesul-verbal privind consemnarea declaraţiei din 12.09.2024, potrivit căruia au fost consemnate declaraţiile lui *****, care a comunicat faptul că, la data de 11.09.2025, dânsa împreună cu alte persoane, au mers la primăria din comuna *****, r. Dubăsari, fiind chemaţi de către primarul *Sîrbul Andrei,* care deţine şi calitatea de reprezentant al partidului ŞOR pe platoul *****. Astfel, în jurul orelor 16:00, ea de comun cu alte persoane, a mers la acea şedinţă, unde *Sîrbul Andrei* le-a comunicat că urmează a fi racolate mai multe persoane pentru partidul ŞOR şi că le va spune mai aproape de ziua alegerilor, pe cine şi cum urmează să voteze, aceste chestiuni fiind comunicate de o persoană de gen feminin pe nume Reghina, care la intrarea poliţiştilor în incinta primăriei, a reuşit să fugă (f.d.8);

-procesul-verbal privind consemnarea declaraţiei din 12.09.2024, potrivit căruia au fost consemnate declaraţiile lui *****, care a declarat că, la data de 11.09.2025, aflându-se în incinta oficiului medicilor de familie *****, a aflat de la anumite femei că la primăria comunei ***** se va petrece o adunare şi dacă o să le aştepte de la adunare, atunci acestea o s-o ia înapoi cu automobilul. Astfel şi ea a mers în biroul primarului comunei *****, unde a început adunarea, însă la venirea poliţiei, adunarea a luat sfârşit şi ele au mers acasă (f.d.10);

-procesul-verbal privind consemnarea declaraţiei din 18.09.2024, potrivit căruia au fost consemnate declaraţiile lui *****u, care a indicat că, la data de 11.09.2024, a fost chemat de către primarul comunei *****, *Sîrbul Andrei* în incinta primăriei la o adunare a partidului, însă la ce partid concret, fie ŞOR, fie blocul Victoria nu a înţeles concret. Adunarea urma să înceapă la orele 13:00, însă din cauza faptului că o persoană din partid a întârziat, adunarea a început în jurul orelor 15:40 în biroul primarului, acolo fiind prezente mai multe persoane din s. *****. Dna deputat a reuşit să le comunice ceva despre biserica ortodoxă, după care adunarea a fost întreruptă, deoarece la scurt timp a sosit poliţia (f.d.12);

-procesul-verbal privind consemnarea declaraţiei din 19.09.2024, potrivit căruia au fost consemnate declaraţiile lui *****, care a comunicat că, pe data de 11.09.2024, la orele 16:20, se afla în s. *****, r. Dubăsari în apropierea casei de cultură, când la un moment dat, de el s-a apropiat un băiat necunoscut, care l-a rugat-o să-i dea telefonul său mobil ca să efectueze un apel de urgenţă. Atunci dânsul i-a dat telefonul său cu SIM-ul *****, iar băiatul a sunat, însă cui şi ce anume a comunicat, dânsul nu a auzit. După ce acel băiat i-a înapoiat telefonul şi a plecat, el a observat că băiatul apelase la serviciul unic de urgenţă 112 (f.d.13);

-procesul-verbal privind consemnarea declaraţiei din 24.09.2024, potrivit căruia au fost consemnate declaraţiile lui *****, care a declarat faptul că, activează în cadrul primăriei comuna *****, r. Dubăsari, în calitate de instructor. În data de 11.09.2024, se afla în incinta primăriei în biroul de serviciu. În jurul orelor 16:30 a mers în biroul primarului comunei *****, *Sîrbul Andrei* pentru a concretiza anumite întrebări ce ţin de serviciu. În momentul în care a intrat în biroul primarului, a observat că acolo erau mai multe persoane, pe care dânsa personal nu le

cunoaşte. Imediat după ce a intrat în birou, după câteva minute au intrat şi angajaţii poliţiei. A ţinut să adauge faptul că ea nu cunoaşte ce şedinţă avea primarul în acea zi şi nici cine sunt persoanele care au participat la şedinţă (f.d.16);

-procesul-verbal privind consemnarea declaraţiei din 25.09.2024, potrivit căruia au fost consemnate declaraţiile lui Iaviţa Natalia, care a indicat că, la data de 11.09.2024, toată ziua a avut rude, cu care ulterior a mers la Nistru. A indicat că nu a participat la nici o şedinţă. Despre adunarea organizată în comuna ***** în legătură cu alegerile care urmau, dânsa personal a aflat de la angajaţii poliţiei, însă nu cunoaşte cine a fost la acea şedinţă (f.d.18);

-citaţia expediată lui *Sîrbul Andrei* pentru a se prezenta la data de 01.10.2024, orele 09:00, la Sectorul de poliţie nr. 3 ***** Dubăsari, OSS Gazea Viorica pe materialul nr. 1576 din 11.09.2024, pentru a fi audiat (f.d.20);

-solicitarea emisă de şeful IP Dubăsari în adresa preşedintei Comisie Electorale Centrale, Angelica Caraman cu nr. 5048 din 01.10.2024, prin care şeful inspectoratului a solicitat să fie informaţi despre faptul dacă în acţiunile primarului comuna *****, r. Dubăsari *Sîrbul Andrei,* din 11.09.2024, manifestate prin petrecerea unei întruniri cu membrii partidului politic "Victorie" în biroul de serviciu, constituie o încălcare a legislaţiei în vigoare (f.d.24);

-citaţia expediată lui *Sîrbul Andrei* pentru a se prezenta la data de 10.10.2024, orele 09:00, la Sectorul de poliţie nr. 3 ***** Dubăsari, OSS Gazea Viorica pe materialul nr. 1576 din 11.09.2024, pentru a fi audiat (f.d.26);

-solicitarea primarului comuna *****, r. Dubăsari *Sîrbul Andrei,* cu nr. 101 din 02.10.2024, adresată Inspectoratului General al Poliţiei prin care a solicitat prezentarea copie actului de sesizare care a stat la baza declanşării acţiunilor de pătrundere a angajaţilor IP Dubăsari la data de 11.09.2024 în biroul primarului comuna *****, r. Dubăsari în timpul şedinţei de serviciu şi ulterior pe data de 23.09.2024, au fost consemnate declaraţiile angajatului primăriei, ***** în contextual acţiunilor din 11.09.2024, fără înştiinţarea primarului (f.d.30);

-comunicarea eliberată de Comisia Electorală Centrală a Republicii Moldova cu nr. CEC-8/6169 din 07.10.2024, prin care s-a comunicat şefului Inspectoratului de Poliţie Dubăsari, Iurie Burnusus, că: în ceea ce priveşte aşa-numita formaţiune Blocul Politic "VICTORIE- ПОБЕДА" în Registrul de stat al persoanelor juridice deţinut de Agenţia Servicii Publice nu este înregistrată o astfel de entitate juridică. Prin hotărârea nr. 2687/2024 cu privire la cererea de înregistrare a Blocului Electoral "VICTORIE- ПОБЕДА" pentru participare la referendumul republican constituţional şi alegerile pentru funcţia de Preşedinte al Republicii Moldova din 20 octombrie 2024, Comisia Electorală a refuzat înregistrarea blocului electoral "VICTORIE- ПОБЕДА". Totodată, potrivit anexei la Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică, funcţia de primar este de demnitate publică, iar în calitate de persoană cu demnitate publică, primarul are obligaţia să o exercite în temeiul Constituţiei, al Legii menţionate şi a altor acte normative. Prin urmare, demnitarilor publici, în special ale căror funcţii nu sunt de ordin politic, le revine obligaţia de a se abţine în activitatea lor oficială de la utilizarea în scop politic a resurselor administrative de care dispun în virtutea mandatului obţinut. Audienţa cetăţenilor, exclusiv a exponenţilor politici, efectuată de către demnitarul public în

exercitarea mandatului său, cu folosirea resurselor publice, se va realiza numai în limita competenţei sale funcţionale şi în conformitate cu scopul legal stabilit de cadrul normativ aferent. În caz contrar, dacă spaţiile publice sunt utilizate de demnitarul public în alte scopuri, fie personale, fie politice, acţiunile acestuia pot fi calificate drept utilizare ilicită a resurselor administrative care atrag după sine sancţiuni contravenţionale (art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional) sau pedeapsa penală (art. 181^2 alin. (2) Cod penal). În calitate de organ specializat în domeniul supravegherii activităţii financiare a partidelor politice, Comisia subliniază că utilizarea ilicită a resurselor administrative de către exponenţii politici, deţinători a funcţiilor publice, reprezintă un viciu incompatibil cu criteriile unui stat de drept, iar instituţiilor publice responsabile le revine obligaţia de a contracara aceste practici, astfel încât activitatea partidelor politice să nu se bazeze pe resursele publice, decât în forma expres admisă de lege (f.d.34);

-extrasul din Registrul de stat al populaţiei în privinţa lui *Sîrbul Andrei* *****, a.n.*****, IDNP: ***** (f.d.36-38).

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Examinând procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit pe numele lui *Sîrbul Andrei*, instanţa verifică conformitatea acestuia cu prevederile imperative ale art.443 Cod contravenţional, care stabilesc conţinutul obligatoriu al unui proces-verbal, precum şi cu art.445 Cod contravenţional, care reglementează cazurile de nulitate absolută şi relativă.

Instanţa apreciază că respectarea cerinţelor formale ale procesului-verbal constituie o garanţie fundamentală a legalităţii actelor de constatare şi o condiţie esenţială pentru asigurarea unui proces contravenţional echitabil, în condiţiile în care procesul-verbal reprezintă actul de sesizare a instanţei şi baza întregii proceduri contravenţionale..

În conformitate cu prevederile art.443 alin. (5) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi de victimă când există. În cazul în care constatarea contravenţiei este de competenţa unui organ colegial, procesul-verbal cu privire la contravenţie se încheie de către preşedintele organului colegial sau de către un membru ales cu votul majorităţii membrilor prezenţi la şedinţa în al cărei cadru are loc constatarea faptei ori desemnat de către preşedintele acestei şedinţe şi se semnează de către toţi membrii prezenţi la şedinţă.

Norma enunţată are drept scop garantarea respectării condiţiilor legale de formă şi de conţinut ale actului de constatare a contravenţiei.

Conform art. 443 alin. (6) Cod contravenţional, faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de

domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

Din conţinutul procesului-verbal rezultă că acesta a fost încheiat în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, *Sîrbul Andrei*, fiind însă asigurată prezenţa unui martor, respectiv cet. *****, locuitor al s. *****, str. *****.

Totodată, instanţa are în vedere dispoziţiile art. 382 alin. (6) şi (7) Cod contravenţional, potrivit cărora acţiunea procedurală de citare în procesul contravenţional se efectuează în conformitate cu art. 237–242 Cod de procedură penală, actele de procedură fiind comunicate potrivit regulilor de citare.

În speţă, agentul constatator a informat persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, *Sîrbul Andrei*, fapt confirmat prin citaţiile emise şi prin comunicările realizate prin mijloace de comunicare electronică.

Revenind la învinuirea formulată, instanţa reţine că agentul constatator i-a incriminat lui *Sîrbul Andrei* săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional, constând în utilizarea ilicită a resurselor administrative în perioada electorală, prin organizarea şi desfăşurarea unei întruniri cu caracter politic în incinta Primăriei comunei *****, fără respectarea cerinţelor legale. *În esenţă, învinuirea se întemeiază pe presupusa utilizare a biroului de serviciu al primarului ca resursă administrativă în scop electoral, fapt ce, potrivit agentului constatator, ar fi generat un avantaj nejustificat în favoarea unui partid politic.*

Instanţa subliniază că, pentru a putea fi reţinută o asemenea învinuire, agentul constatator era obligat să demonstreze existenţa tuturor elementelor componenţei contravenţiei, respectiv identificarea clară a resursei administrative utilizate, caracterul ilicit al folosirii acesteia, legătura directă cu perioada electorală şi, în mod esenţial, scopul electoral al acţiunii, precum şi vinovăţia persoanei sub forma intenţiei. Or, din materialele cauzei rezultă că învinuirea formulată are un caracter general şi abstract, fără a individualiza în mod concret acţiunile imputate şi fără a demonstra existenţa unui avantaj electoral real sau potenţial.

Raportând probele administrate la elementele laturii obiective a contravenţiei prevăzute de art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional, instanţa constată că acestea nu demonstrează existenţa unei acţiuni ilicite concrete de utilizare a resurselor administrative în scop electoral. Din materialele dosarului rezultă exclusiv faptul desfăşurării unei întruniri în incinta Primăriei comunei *****, respectiv în biroul primarului, fără a fi probat caracterul nepermis al utilizării spaţiului, condiţiile în care acesta a fost pus la dispoziţie, durata întrunirii ori eventualele consecinţe asupra activităţii instituţiei publice.

Niciuna dintre probele administrate nu atestă utilizarea efectivă a resurselor financiare publice, a personalului subordonat primarului în exerciţiul funcţiei sau a mijloacelor tehnice ale instituţiei în scop electoral. Simpla prezenţă a unor persoane într-o încăpere aparţinând unei autorităţi publice nu poate fi asimilată, în lipsa altor circumstanţe obiective, cu utilizarea ilicită a

resurselor administrative, întrucât ar echivala cu o prezumare a vinovăţiei incompatibilă cu standardele procesului contravenţional.

Mai mult, instanţa reţine că agentul constatator nu a stabilit şi nu a probat existenţa unui avantaj electoral concret sau potenţial obţinut ca urmare a presupusei întruniri. Or, pentru întrunirea elementului material al contravenţiei, este necesar ca utilizarea resursei administrative să fie de natură să creeze un dezechilibru real între concurenţii electorali, iar nu să rămână la nivelul unor simple suspiciuni sau percepţii subiective ale martorilor.

Instanţa apreciază forţa probantă a fotografiei anexate la dosar prin prisma dispoziţiilor art. 93 alin. (1) şi alin. (2) pct. 6 Cod de procedură penală, aplicabile subsidiar potrivit art. 6 Cod contravenţional. Deşi fotografia constituie un mijloc de probă admisibil, aceasta reprezintă doar un element de fapt izolat, care trebuie să fie pertinent, concludent şi util, precum şi coroborat cu alte probe, în sensul art. 95 şi art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel se constată că fotografia realizată de agentul constatator surprinde prezenţa mai multor persoane într-o încăpere, fără a permite stabilirea, cu certitudine, a destinaţiei juridice a spaţiului, a regimului său sau a scopului activităţii desfăşurate. Simpla menţiune făcută de agentul constatator că încăperea ar fi „biroul de serviciu” nu este confirmată prin probe obiective, această afirmaţie fiind bazată exclusiv pe constatări proprii.

Concomitent, instanţa denotă că agentul constatator nu a efectuat o cercetare la faţa locului şi nu a întocmit un proces-verbal distinct care să consemneze circumstanţele materiale ale pretinsei fapte, aşa cum rezultă din exigenţele generale privind administrarea şi verificarea probelor prevăzute la art. 99–100 Cod de procedură penală. Or, procesele-verbale privind acţiunile procedurale constituie mijloace de probă autonome, în timp ce fotografiile pot servi doar ca elemente auxiliare ale acestora.

În lipsa unei cercetări la faţa locului şi a unor probe care să confirme destinaţia şi utilizarea spaţiului, fotografia anexată nu poate fi considerată o probă concludentă pentru stabilirea existenţei unei utilizări ilicite a resurselor administrative. Conform art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, nicio probă nu are o valoare prestabilită, iar constatările agentului, necoroborate cu alte probe obiective, nu pot fundamenta reţinerea laturii obiective a contravenţiei imputate.

Conform art.453 alin. (3) Cod Contravenţional, instanţa de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o, cercetând toate probele cercetate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Totodată, instanţa de judecată la înfăptuirea justiţiei se bazează pe probele prezentate de părţi şi nu este abilitată cu dreptul de a colecta de sine stătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanţii la proces.

Totodată, instanţa reţine că, în conformitate cu principiile generale ale procesului contravenţional şi cu exigenţele art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, judecătorul are obligaţia de a asigura un proces echitabil, ceea ce implică un rol imparţial şi neutru, fără favorizarea vreunei părţi. Instanţa este chemată să examineze cauza în mod obiectiv, complet şi sub toate aspectele, cu respectarea egalităţii armelor şi a contradictorialităţii

procedurii. Astfel, instanţa este obligată să examineze cauza în limitele învinuirii formulate prin procesul-verbal cu privire la contravenţie, care, în raport cu rolul său, se asimilează rechizitoriului într-un proces penal.

În lumina raţionamentelor expuse anterior, instanţa constată că rigurozitatea normelor legale privind sesizarea instanţei impune ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă, pentru ca instanţa să se poată pronunţa asupra faptei reţinute în sarcina contravenientului. În speţă, acest criteriu nu a fost respectat de către agentul constatator, fiind constatate neconcordanţe între datele şi orele indicate în procesul-verbal şi cele consemnate în plângerea depusă la poliţie şi în comunicatele oficiale, precum şi alte lacune privind verificarea circumstanţelor relevante.

În ceea ce priveşte fondul cauzei, instanţa reţine că, în speţă, persoana în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional, *Sîrbul Andrei*, nu a comis contravenţia prevăzută la art.48[1] alin. (7) Cod contravenţional. Or, agentul constatator nu a probat existenţa tuturor elementelor componenţei contravenţiei prevăzute de art. 48[1] alin. (7) Cod contravenţional, în special sub aspectul caracterului ilicit al utilizării resurselor administrative şi al scopului electoral al acţiunilor imputate.

Codul Electoral la art. (1), defineşte *resurse administrativele* ca „resurse umane, financiare şi materiale de care dispun în egală măsură persoanele cu funcţii de demnitate publică, persoanele cu funcţii de răspundere şi funcţionarii publici şi care derivă din controlul acestor persoane asupra personalului, a resurselor financiare şi a alocaţiilor din bugetul public naţional, din accesul la facilităţile publice sau din administrarea de către aceste persoane a bunurilor mobile şi imobile ce fac parte din domeniul public al statului sau al unităţilor administrativ-teritoriale."

Cu alte cuvinte, sunt personalul, banii şi bunurile aflate la dispoziţia angajaţilor la stat sau din serviciul public, care, fiind candidaţi sau membri de partid, le-ar putea folosi pentru a strânge voturi pentru ei sau pentru partidele din care fac parte.

Potrivit ghidului Promo-LEX privind *utilizarea resurselor administrative în campaniile electorale din Republica Moldova: lipsa reglementării legale explicite şi structura fenomenului,* utilizarea resurselor administrative urmează a fi diferenţiată de utilizarea abuzivă a acestora. Astfel, urmează a se menţiona că utilizarea resurselor ar trebui să fie permisă de lege, ceea ce implică o posibilitate legală de utilizare a resurselor administrative în timpul proceselor electorale pentru buna funcţionare a instituţiilor şi cu condiţia ca o astfel de utilizare să nu fie dedicată activităţilor de promovare electorală în calitate de candidat/a anumitor candidaţi. De cealaltă parte, utilizarea abuzivă a resurselor administrative trebuie sancţionată de lege din cauza utilizării ilegale a resurselor publice de către funcţionarii/demnitarii publici în scopuri de promovare electorală (promovarea personală, în calitate de candidat, sau promovarea/denigrarea unui anumit candidat).

Pentru a anticipa şi preveni utilizarea abuzivă a resurselor administrative în alegeri, urmează a fi garantate următoarele principii: 1. *Supremaţia legii*- cadrul legal trebuie să interzică utilizarea abuzivă a resurselor administrative în procesele electorale, cu stabilirea şi implementarea sancţiunilor executorii, proporţionale şi disuasive. Prevederile respective

urmează a fi accesibile/aduse la cunoştinţa tuturor părţilor interesate (inclusiv autorităţi publice, funcţionari publici, alegători, candidaţi, partide politice). 2. *Libertatea de asociere, a opiniei şi de informare*- libertatea de asociere, a opiniei şi de informare sunt drepturi fundamentale care constituie temelia de bază a unui sistem democratic. Prin urmare, asigurarea acestora inclusiv în timpul proceselor electorale este esenţială – principiu ce este afectat de utilizarea abuzivă a resurselor administrative. 3. *Imparţialitatea*- cadrul legal trebuie să prevadă cerinţe explicite pentru ca funcţionarii publici să acţioneze imparţial pe parcursul întregului proces electoral în timpul exercitării atribuţiilor de funcţie. Astfel de reglementări trebuie să asigure imparţialitatea şi profesionalismul funcţiei publice. 4. *Neutralitatea*- cadrul legal trebuie să asigure neutralitatea funcţiei publice prin interzicerea desfăşurării activităţilor de campanie de către oficiali în exercitarea funcţiei publice, prin participarea în calitate de candidaţi în alegeri sau prin susţinerea unor candidaţi. Este foarte importantă menţinerea unei separaţii între stat şi partidele politice; în particular partidele politice nu ar trebui să fie asociate statului. Cadrul normativ trebuie să asigure reflectarea obiectivă, imparţială şi echilibrată a evenimentelor legate de alegeri de către mijloacele publice de informare în masă. Legea şi practica trebuie să asigure că posturile publice nu sunt implicate în campania „ascunsă" în favoarea sau împotriva anumitor concurenţi electorali. 5. *Transparenţa*- cadrul legal trebuie să prevadă transparenţa şi responsabilitatea utilizării banilor publici şi a bunurilor publice de către partidele politice şi candidaţi în timpul proceselor electorale. Concomitent, urmează a fi asigurată o distincţie clară între funcţionarea guvernului, activităţile funcţiei publice şi desfăşurarea campaniei electorale. 6. *Egalitatea şanselor*-egalitatea şanselor trebuie să fie garantată în mod echitabil partidelor şi candidaţilor. Aceasta impune o atitudine neutră din partea autorităţilor de stat, în special în ceea ce priveşte asigurarea egalităţii şanselor concurenţilor privind: campania electorală; reflectarea alegerilor de către mijloacele de informare în masă, în special de media publică; susţinerea materială a partidelor şi campaniilor electorale de către stat.

Potrivit art.2 alin. (2) din Legea nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică, funcţia de demnitate publică este o funcţie publică ce se ocupă prin mandat obţinut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condiţiile legii.

Se poate vorbi de utilizarea resurselor administrative atunci când candidaţii au întâlniri cu bugetarii în timpul programului instituţiilor publice sau atunci când funcţionarii ies în teren, tot în timpul orelor de muncă, pentru a împărţi ziare sau pliante electorale. Alte cazuri se referă la utilizarea maşinii de serviciu în interes electoral sau la prezenţa unui demnitar la inaugurarea unui proiect de infrastructură făcut din bani publici, dar prezentat ca o realizare a unei promisiuni din campanie.

Codul Electoral prevede excepţii de la aceste reguli şi anume: autorităţile publice pot oferi concurenţilor electorali anumite bunuri publice sau favoruri pe bază de contract şi în condiţii de egalitate.

Astfel, rezultă că spaţiile care sunt oferite candidaţilor pentru desfăşurarea întrunirilor electorale sau de întrevederi ale acestora cu personalul unor instituţii publice, trebuie oferite în

condiţii egale pentru toţi concurenţii. Nu se poate face pentru unul gratis şi pentru altul – contra plată sau pentru unul în ore mai convenabile decât pentru ceilalţi.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art.16 alin. (3) Codul electoral, candidaţii în alegeri, după caz, participanţii la referendum care, în virtutea funcţiei pe care o deţin, sunt obligaţi să respecte regimul juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, precum şi alte restricţii şi limitări prevăzute de normele juridice speciale, inclusiv în scopul prevenirii utilizării ilicite a resurselor administrative în perioada electorală, îşi suspendă activitatea în funcţia respectivă din momentul începerii campaniei electorale. Persoanele care cad sub incidenţa acestor prevederi sunt: a) viceprim-miniştrii, miniştrii şi membrii din oficiu ai Guvernului; b) secretarul general al Aparatului Preşedintelui Republicii Moldova, secretarul general al Parlamentului, secretarul general al Guvernului, secretarii generali adjuncţi ai Guvernului, secretarii de stat, secretarii generali ai ministerelor; c) conducătorii şi adjuncţii conducătorilor autorităţilor publice centrale şi ai structurilor organizaţionale din sfera lor de competenţă; d) preşedinţii şi vicepreşedinţii raioanelor; e) primarii şi viceprimarii; f) pretorii şi vice pretorii; g) secretarii consiliilor locale şi ai preturilor; h) funcţionarii/angajaţii care au obligaţia de a-şi suspenda raporturile de serviciu/muncă potrivit normelor juridice speciale ce reglementează activitatea acestora.

De aici rezultă faptul că, în cazul în care persoanele cu funcţii de demnitate publică rămân în posturi, aceştia pot face agitaţie electorală doar în afara orelor de muncă, în weekend sau în concediul pe cont propriu, adică neplătit.

Conform ghidului elaborat de Promo-LEX, utilizarea abuzivă a resurselor administrative în alegeri subminează valorile democratice fundamentale, fiind încălcate principalele principii ale alegerilor libere şi corecte, după cum urmează:

nerespectarea neutralităţii şi imparţialităţii în procesul electoral, or alegerile trebuie să fie organizate astfel, încât să nu fie favorizaţi anumiţi candidaţi sau alegători. Autorităţile publice trebuie să rămână neutre, în special în ceea ce priveşte campania electorală, acoperirea de către mass-media, dar şi finanţarea publică a partidelor şi campaniilor. Concomitent, nu este asigurată egalitatea şanselor tuturor partidelor politice şi a concurenţilor electorali, din motiv că utilizarea resurselor administrative în alegeri sporeşte necuvenit avantajele concurenţilor electorali care au acces la aceste resurse, în detrimentul concurenţilor care nu au acces la resursele statului. Din acest considerent, este necesar ca statul să garanteze egalitatea şanselor pentru toţi concurenţii electorali prin adoptarea unei atitudini imparţiale faţă de toţi concurenţii şi prin aplicarea aceleiaşi legislaţii în mod echitabil tuturor. La fel, nu este asigurată libertatea alegătorilor de a-şi forma o opinie, deoarece prin utilizarea instituţiilor statului în scopul promovării iniţiativelor sociale, economice, de infrastructură etc., atât în perioada pre-electorală, cât şi electorală, devine imposibilă delimitarea clară a activităţilor de stat (efectuate pe bani publici) şi cele ale partidului politic. Din acest considerent, autorităţile statului trebuie să respecte obligaţiunea de a fi neutre în scopul asigurării libertăţii alegătorilor de a-şi forma o opinie corectă şi informată dintre activitatea obişnuită de administrare pe care o întreprinde autoritatea, precum şi activităţile realizate intenţionat pentru a culege avantaje electorale.

Din totalitatea probelor administrate, nu rezultă cu certitudine că şedinţa desfăşurată în biroul primarului a avut un scop electoral concret, or declaraţiile martorilor sunt indirecte, contradictorii şi bazate pe percepţii subiective, nu pe fapte certe. Niciun martor: nu indică îndemnuri explicite la vot; nu confirmă promovarea unui concurent electoral înregistrat; nu probează acţiuni electorale propriu-zise (distribuire de materiale, colectare de semnături, instrucţiuni electorale oficiale).

Analizând declaraţiile martorilor audiaţi la caz de agentul constatator, instanţa constată că acestea nu sunt concordante sub aspectul scopului întrunirii şi nu conţin relatări directe privind desfăşurarea unor activităţi electorale propriu-zise. O parte dintre martori afirmă că nu cunosc natura şedinţei sau calitatea participanţilor, alţii indică presupuneri ori informaţii auzite de la terţi, fără a relata fapte percepute nemijlocit care să confirme îndemnuri la vot, promovarea unui concurent electoral înregistrat sau desfăşurarea unor activităţi de agitaţie electorală în sensul legii.

Instanţa reţine că declaraţiile bazate pe percepţii indirecte, deducţii sau opinii personale nu pot constitui, prin ele însele, probe suficiente pentru stabilirea vinovăţiei într-o cauză contravenţională, cu atât mai mult cu cât acestea se contrazic reciproc sub aspectul conţinutului discuţiilor purtate şi al identităţii formaţiunii politice presupus vizate.

În aceeaşi ordine de idei, informaţia parvenită la serviciul unic de urgenţă 112 are caracterul unei simple sesizări şi nu dovedeşte veridicitatea faptelor reclamate. Jurisprudenţa constantă reţine că sesizarea constituie un temei pentru declanşarea verificărilor, însă nu poate fi asimilată unei probe de sine stătătoare a săvârşirii faptei, în lipsa confirmării prin alte mijloace probatorii pertinente şi concludente.

De asemenea, potrivit comunicării CEC nr. CEC-8/6169 din 07.10.2024, Blocul Politic „VICTORIE–ПОБЕДА” nu este înregistrat, or cererea de înregistrare a fost respinsă oficial. Astfel, nu poate exista activitate electorală în favoarea unei entităţi care nu are calitate de concurent electoral, iar simpla discutare a unor subiecte politice nu echivalează cu utilizarea ilicită a resurselor administrative.

Instanţa consideră necesar să se pronunţe distinct asupra chestiunii afilierii politice a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional, întrucât, în susţinerea învinuirii, agentul constatator a făcut referire implicită la calitatea lui *Sîrbul Andrei* de exponent politic al unei anumite formaţiuni. Or, art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional nu condiţionează existenţa contravenţiei de calitatea de membru de partid sau de afilierea formală a persoanei la un concurent electoral, ci sancţionează exclusiv utilizarea ilicită a resurselor administrative în scop electoral.

Afilierea politică, chiar dacă ar fi dovedită, nu constituie un element constitutiv al contravenţiei, ci poate avea, cel mult, un rol contextual, fiind relevantă doar în măsura în care este demonstrată prin probe legale şi este corelată direct cu scopul electoral al acţiunilor imputate. În lipsa unei asemenea corelări, simpla presupunere a apartenenţei politice nu poate suplini lipsa probelor privind utilizarea ilicită a resurselor administrative.

În speţă, agentul constatator nu a administrat nicio probă obiectivă din care să rezulte calitatea lui *Sîrbul Andrei* de membru al unui partid politic, de candidat sau de reprezentant oficial al vreunui concurent electoral, cum ar fi confirmări oficiale ale formaţiunii politice, documente depuse la Comisia Electorală Centrală, declaraţii proprii sau alte înscrisuri cu valoare probatorie. Alegaţiile privind afilierea politică se întemeiază exclusiv pe percepţii subiective şi pe afirmaţii indirecte ale unor martori, care nu pot constitui probe suficiente în sensul Codului contravenţional.

Instanţa reţine că, potrivit Legii nr. 294/2007 privind partidele politice, calitatea de membru al unui partid politic constituie un raport juridic formal, care se dobândeşte exclusiv prin depunerea unei cereri scrise şi este evidenţiat în registrele oficiale ale partidului politic, fiind susceptibil de verificare prin documente oficiale (art. 6 şi art. 7 din lege). Afilierea politică nu poate fi prezumată şi nu poate fi dedusă din percepţii subiective, afirmaţii indirecte sau simple presupuneri ale organului constatator.

Totodată, instanţa constată că legislaţia în vigoare nu recunoaşte noţiunea de afiliere politică implicită sau informală cu relevanţă juridică, iar simpla discutare a unor subiecte cu tentă politică ori prezenţa unor persoane asociate, în percepţia organelor de ordine, cu o anumită formaţiune politică, nu echivalează cu desfăşurarea unei activităţi de partid sau electorale în sensul legii.

Mai mult, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 294/2007, partidele politice nu îşi pot crea structuri sau desfăşura activităţi în cadrul instituţiilor publice, ceea ce presupune că orice activitate politică oficială trebuie să fie organizată distinct, în afara instituţiilor statului şi în baza unor decizii formale ale organelor de partid. În speţă, agentul constatator nu a prezentat niciun act al vreunui partid politic din care să rezulte organizarea, convocarea sau desfăşurarea unei activităţi politice oficiale în incinta primăriei.

Instanţa subliniază, de asemenea, că legea consacră autonomia juridică a partidului politic faţă de membrii săi, statuând expres că membrii nu răspund pentru obligaţiile partidului şi invers (art. 18 alin. (4)). Prin urmare, chiar şi în ipoteza unei afilieri politice dovedite, aceasta nu ar fi suficientă, prin ea însăşi, pentru a proba existenţa scopului electoral şi a vinovăţiei cerute de art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional.

În lipsa unor probe oficiale care să confirme afilierea politică a lui Sîrbul Andrei şi, mai ales, în lipsa corelării acesteia cu o utilizare ilicită a resurselor administrative în scop electoral, instanţa constată că acest aspect nu poate fundamenta răspunderea contravenţională şi nu poate suplini lipsa elementelor constitutive ale contravenţiei imputate.

Instanţa reţine că exercitarea funcţiei de primar de către *Sîrbul Andrei* la data pretinsei fapte rezultă din actele aflate la materialele cauzei şi nu este, prin ea însăşi, contestată. Cu toate acestea, această împrejurare nu este suficientă pentru angajarea răspunderii contravenţionale în lipsa probării celorlalte elemente constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 48^1 alin. (7) Cod contravenţional.

În absenţa altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra posibilitatea reală ca *Sîrbul Andrei* să fi utilizat ilicit resursele administrativ în perioada electorală, instanţa nu

poate stabili că acesta ar fi acţionat cu intenţia de a comite fapta contravenţională prevăzută la art.48[1] alin. (7) Cod contravenţional, în forma descrisă la caz. Faptul că întrunirea a avut loc într-un birou din cadrul primăriei în timpul programului de lucru, nu este suficient, prin sine, pentru a constata contravenţia.

Sub aspectul laturii subiective, instanţa constată că agentul constatator nu a probat existenţa intenţiei, fie ea directă sau indirectă, a lui *Sîrbul Andrei* de a utiliza resursele administrative în scop electoral. Materialele cauzei nu relevă că acesta ar fi urmărit sau ar fi acceptat producerea unui avantaj electoral, iar simpla calitate de primar şi apartenenţa politică nu pot fundamenta, în mod automat, concluzia existenţei vinovăţiei.

Potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, în cauzele cu caracter penal sau contravenţional, sarcina probei revine acuzării, iar orice îndoială rezonabilă trebuie interpretată în favoarea persoanei acuzate (a se vedea Barberà, Messegué şi Jabardo c. Spaniei, Hotărârea din 6 decembrie 1988). Standardul de probă aplicabil este cel al convingerii dincolo de orice dubiu rezonabil, standard care nu este atins în prezenta cauză.

Curtea a statuat constant că o condamnare nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri sau pe o interpretare extensivă a normei sancţionatoare, întrucât aceasta ar contraveni principiului legalităţii şi prezumţiei de nevinovăţie garantate de art. 6 § 2 din Convenţie (a se vedea Telfner c. Austriei, Hotărârea din 20 martie 2001). Aplicând aceste exigenţe la cauza dedusă judecăţii, instanţa constată că probele administrate nu permit reţinerea, cu certitudine, a existenţei intenţiei şi a scopului electoral cerute de norma contravenţională.

Agentul constatator, la caz, nu a probat utilizarea tehnicii, personalului sau finanţelor publice în scop politic, perturbarea activităţii instituţiei şi/sau acordarea unui avantaj electoral concret.

Mai mult, cu privire la planşa fotografică prezentată în calitate de probă de către agentul constatator, aceasta nu dovedeşte scopul şedinţei, ci surprinde doar prezenţa mai multor persoane într-o încăpere. Concomitent, instanţa reţine că planşa fotografică anexată la materialele cauzei (f.d.7) nu poate fi recunoscută drept probă admisibilă şi pertinentă în sensul Codului contravenţional, or la materialele cauzei lipseşte un act procedural de ridicare şi fixare a probei. Instanţa subliniază că această constatare nu echivalează cu o excludere formală a probei, ci cu o apreciere a valorii sale probante în ansamblul materialului administrat, în conformitate cu art. 425 Cod contravenţional. Fotografia a fost analizată în mod efectiv, însă, în lipsa coroborării cu alte probe obiective, nu poate fundamenta singură reţinerea laturii obiective a contravenţiei.

Potrivit dispoziţiilor Codului contravenţional, probele materiale şi mijloacele tehnice de fixare a faptelor contravenţionale urmează a fi ridicate prin proces-verbal, cu indicarea datei, orei, locului, circumstanţelor în care au fost obţinute, persoanei care a efectuat fixarea, precum şi a mijloacelor tehnice utilizate.

În speţă, planşa fotografică nu este însoţită de niciun proces-verbal de ridicare, cercetare la faţa locului sau de constatare tehnică, din care să rezulte expres cine a efectuat fotografiile; în ce condiţii a fost realizată, dispozitivul care a fost utilizat şi dacă imaginile au fost obţinute cu respectarea cadrului legal.

La fel, informaţia parvenită la serviciul unic de urgenţă 112 doar confirmă sesizarea, nu veridicitatea conţinutului acesteia.

În virtutea celor sus prezentate, instanţa subliniază că lipsa unor probe utile procesului contravenţional, care să indice asupra faptei incriminate lui *Sîrbul Andrei*, echivalează cu lipsa faptului contravenţiei.

Or, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, din care considerente, în temeiul prevederilor art.441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi urmează a fi încetat în lipsa faptului contravenţiei.

În concluzie, reiterând prevederile art.375 Cod contravenţional, care prescriu că concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional, instanţa constată că vinovăţia lui *Sîrbul Andrei* în comiterea contravenţiei prevăzute la art.48[1] alin. (7) Cod contravenţional nu şi-a găsit confirmare.

3. Norma contravenţională pe care se întemeiază soluţionarea cauzei:

Conform art.461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

În circumstanţele enunţate, raportându-se la normele materiale şi procesuale menţionate anterior şi având în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul-contravenţional, potrivit legislaţiei naţionale şi internaţionale, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa a reţinut că *Sîrbu Andrei* nu se face vinovat de săvârşirea contravenţiei imputate. În baza acestor considerente, instanţa concluzionează încetarea procesului contravenţional pornit împotriva lui *Sîrbu Andrei* în temeiul art.48[1] alin. (7) Cod contravenţional, ca urmare a lipsei faptului contravenţional.

Conform art.393 lit. a), art.394 alin.(2) din Codul contravenţional:

Instanţa de judecată are competenţa de a soluţiona cauzele contravenţionale;

Cauza contravenţională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunţă asupra fondului cauzei prin hotărâre.

În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. a), 460-462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravenţional intentat în privinţa lui *Sîrbul Andrei*, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 48[1] alin. (7) din Codul contravenţional, pe motiv că lipseşte fapta contravenţională.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan